

Amendement Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ

De ondergetekenden stellen volgend amendement voor bij voorstel Z/21/410513:

De raad besluit:

1. Verlaging van 10% gedurende een maand toepassen in geval er sprake is van het niet nakomen van de in artikel 56a, tweede lid, van de Participatiewet neergelegde verplichting

wordt gewijzigd in:

1. Verlaging van 0% gedurende een maand toepassen in geval er sprake is van het niet nakomen van de in artikel 56a, tweede lid, van de Participatiewet neergelegde verplichting

Toelichting

Indieners zijn niet tegen het ontzorgen van mensen, maar zijn van mening dat de gestelde verplichting van het zetten van een handtekening en het toepassen van de verlaging bij het niet nakomen hieraan niets bijdraagt. Indieners zijn van mening dat met goede uitleg en begrip mensen uitgelegd kan worden waarom de ontzorging hen gaat helpen. Vluchtelingen werk biedt educatie programma's voor mensen die hulp nodig hebben. Zie bijlage waarin Vluchtelingen werkt aangeeft dat het niet wenselijk is om mensen "onnodig" te ontzorgen.

Zevenaar, 20 april 2022

Huub Meijer, Sociaal Zevenaar
Lotte van der Velden, SP Zevenaar

Dit amendement is verworpen in de vergadering van 20 april 2022.

Stemverhouding:

Voor stemden de leden van de fracties van Sociaal Zevenaar, SP en PvdA (5)

Tegen stemden de leden van de fracties van Lokaal Belang, WijZZ, CDA, VVD, D66, GroenLinks en Lijst 10 (22)

De griffier,
I.M. van Dijk

De burgemeester,
L.J.E.M. van Riswijk

Waarom financieel ontzorgen?

Vluchtelingen lopen met name in de eerste maanden na huisvesting een vergroot risico om in armoede of schulden terecht te komen. Dit kan komen door bijvoorbeeld taalproblemen en onbekendheid met financiële zaken in Nederland. De oorspronkelijke gedachte van het ontzorgen was om in die eerste periode de financiële stress bij vluchtelingen te beperken, zodat ze zich kunnen focussen op het leren van de taal en het participeren in de samenleving.

VluchtelingenWerk is geen voorstander van het generiek 'ontzorgen' van asielstatushouders gedurende een vaste periode. Vluchtelingen hebben –net als andere bijstandsgerechtigden- heel verschillende competenties en een generieke maatregel doet hieraan geen recht. Veel statushouders zijn prima in staat hun financiën zelfstandig te regelen en het ontzorgen zet hen juist op achterstand. Het (onnodig) ontzorgen betekent voor hen tweemaal wennen aan een ander regime. Ontzorgen zonder een gelijktijdig aanbod gericht op het bereiken van financiële zelfredzaamheid, heeft geen enkele zin en verschuift het probleem.

Voordelen voor de vluchtelingen én de maatschappij

Vluchtelingen én de maatschappij kunnen voordeel hebben bij op maat aangeboden ontzorging, om de zorgen over ingewikkelde geldzaken in de eerste periode uit handen te nemen en zo schulden te voorkomen. Het ontzorgen zou bij voorkeur maatwerk moeten zijn: tijdig afbouwen en waar mogelijk eerder stoppen, afhankelijk van de financiële competenties. En daarbij de juiste financiële begeleiding bieden, zodat men werkelijk zelfredzaam wordt.

Hoe ziet financieel ontzorgen eruit?

In de eerste zes maanden na huisvesting betalen gemeenten vanuit de uitkering van de vluchteling huur, premie voor de zorgverzekering en energielasten. Na de eerste zes maanden kan op basis van een individuele afweging indien nodig het ontzorgen worden voortgezet. Sommige gemeenten nemen in het ontzorgen ook andere vaste kosten mee, zoals internet en andere verzekeringen. Dit kan alleen op vrijwillige basis.

Vooraf bij jongvolwassenen is de uitkering te laag om al deze kosten van te betalen. Sommige gemeenten kiezen in dat geval voor budgetbeheer of zelfs bewindvoering, zodat ook de huur- en zorgtoeslag gestort worden op een budgetrekening en niet op de rekening van de vluchteling zelf. Ook dit kan alleen op vrijwillige basis, of als er gegronde redenen voor zijn (zoals een problematische schuldsituatie of als de belanghebbende beschermd moet worden tegen het afglijden in de maatschappij).